

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 91/07
27.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković - Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Škola "BB", koju zastupa BA, advokat i umešača na strani tuženog VV, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 4499/06 od 07.09.2006. godine u sednici održanoj 27.03.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 4499/06 od 07.09.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. broj 6535/05 od 04.04.2006. godine, stavom prvim izreke, tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi odluka Stambene komisije od tuženog od 19.12.1997. godine o dodeli stana u Novom Sadu, opisano u ovom delu izreke, kao i odluke Školskog odbora tuženog od 16.02.1998. godine, kojim je odbijen prigovor i potvrđena prvostepena odluke komisije, odbijen je u celosti. Drugim stavom izreke tužilja je obavezana da tuženom naknadi troškove postupka od 124.200,00 dinara i umešaču u iznosu od 99.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 4499/06 od 07.09.2006. godine, stavom prvim izreke, žalba tužilje je delimično usvojena i rešenje o troškovima postupka je ukinuto, dok je prvostepena presuda u preostalom delu, kojim je odbijen tužbeni zahtev tužilje, potvrđen. Troškovi odgovora na žalbu nisu dosuđeni.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu, tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP-a, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede postupka iz člana 361. stav 2.tačka 12. ZPP, na koje se ukazuje revizijom, jer pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama saglasno utvrđenom činjeničnom stanju u prvostepenom postupku i izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, u postupku raspodele spornog stana, po odluci o raspisivanju konkursa od 15.09.1997. godine, Stambena komisija tuženog je 19.12.1997. godine donela odluku kojom se navedeni stan dodeljuje ovde umešaču VV, kao prvoj na utvrđenoj rang listi. Prigovor tužilje na odluku stambene komisije, odbijen je odlukom školskog odbora. Tužilja je u toku postupka raspodele, kao i sada u parnici, osporila dodeljene bodove umešaču po osnovu stambene situacija, kojoj je po ovom osnovu dodeljeno 80 bodova, kao zaposlenom koji živi kod roditelja bračnog druga u neuslovnom stanu. Tužilja nalazi da je umešač stambeno obezbeđena, jer je njen suprug zaključio kupopodajni ugovor 06.08.1984. godine sa Stambenom zadrugom „___“, kojim je kupljen dvoiposobni stan GG u DD.

Ocenjujući zakonitost osporene odluke i sprovedenog postupka raspodele stana, prvostepeni sud je utvrdio da je navedeni stan u kome živi umešač, kupio ĐĐ, otac supruga umešača, i to isključivo od svojih sredstava, a da je ugovor na sina glasio zbog toga što je sin bio član Zadruga, a otac nije bio naseljen na teritoriji Grada DD, odnosno, živeo je u selu u blizini EE. ĐĐ je po utvrđenju sudova, ovaj stan kupio da u njemu žive sin i kćerka, dok se školuju u Novom Sadu, a kada su 1992. godine izbili ratni sukob, sa ženom je došao da živi u DD, kada je rešio i pravni status ovog stana, presudom na osnovu priznanja od 11.05.1993. godine u predmetu P. 3591/03. Kako je konkurs za raspodelu stana raspisan gotovo 4 godine posle donošenja ove presude, nižestepeni sudovi su zaključili da raspolaganje supruga umešača na ovaj način nije izvršeno u cilju „izigravanja konkursa“, već da bi se postojeće faktičko stanje uskladilo sa pravnim. Saglasno navedenom, nižestepeni sudovi su ocenili da je umešač pravilno bodovan u raspodeli, kao zaposleni koji živi kod roditelja bračnog druga u neuslovnom stanu.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su odbili zahtev tužilje za poništaj osporene odluke, dajući za takvu odluku razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Razlozi revizije kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava nisu osnovani.

Ocenjujući zakonitost odluke na koju se odnosi tužbeni zahtev u ovoj parnici, a imajući u vidu odredbe Pravilnika

tuženog o rešavanju stambenih potreba radnika, nižestepeni sudovi su utvrdili da je stambena situacija umešača, kao jedan od relevantnih osnova za dodelu stana, pravilno ocenjena i bodovana u postupku raspodele stana. Navodima revizije da je suprug umešača bio vlasnik stana koji je preneo na oca, u nameri da omogući umešaču učešće u raspodeli spornog stana, osporava se utvrđeno činjenično stanje iz kojih razloga se saglasno odredbi člana 398. stav 2. ZPP, revizija ne može izjaviti. Neosnovani su navodi tužilje da nižestepeni sudovi nisu ocenili pravilnost bodova koji su njoj dodeljeni od strane Stambene komisije i sa kojima se našla na četvrtom mestu rang liste. Naime, prvostepeni sud je, kao i drugostepeni, ocenjujući navode žalbe, utvrdio da je tužilja pravilno bodovana u pogledu radnog staža (za 11 godina priznato joj je 22 boda), a po osnovu značaja radnog mesta, dodeljen joj je maksimalan broj bodova.

Na osnovu člana 405. stav 1. i 2. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR